

De Tempeliers als een openbaring van het esoterische Christendom – een openbaring van de Graal

door Nicolaas de Jong.

Uit: Sampo Nr. 11

In de 12^e eeuw begonnen er veel dingen te bewegen in het geestelijke en politieke veld binnen Europa. De katholieke kerk vertoonde veel processen van verval, zoals de aflaat, waarbij men uiteindelijk zelfs vooraf kon betalen voor te begane zonden, en de rijkdom waarmee de hogere priesters zichzelf omringden (daar zij vaak van een hoge adellijke komaf waren). De macht van de burgers in de steden groeide, wat duidelijk de disbalans in bezittingen aan gaf van edelen en de clerus aan de ene kant, en boeren aan de andere, met de groeiende macht van de burgers op de achtergrond. In geestelijk-religieus opzicht toonde de ontevredenheid zich in een sterke groei van groepen zoals de Katharen (daar komt ons woord 'ketter' vandaan), waarvan de Albigenzen in Frankrijk de sterkste waren. Veel kerkelijke autoriteiten keerden zich tegen deze mensen, ze werden duivels en heidens genoemd, en uiteindelijk werden ze zelfs uitgeroeid (de Albigenzen op de Mont Ségur in de Pyreneeën).

Andere reacties op deze onvrede waren minder gewelddadig, zoals de Franciscaner monnikenorde, die teruggreep naar de wortels van het Christendom door een terugkeer naar devotie en armoede. En de Orde van Tempeliersriders, wat een monnikenorde was die zichzelf naar buiten keerden, naar de wereld, als ridders die hun zwaard in dienst stelden van Christus. Deze orde had een inwijdingspad ontwikkeld dat direct verbonden was met de stroming van het Graalschristendom, dat in Europa was begonnen in Avalon, maar voorbereid een lange tijd daarvoor.

In dit artikel wordt de esoterische kant van deze stroming uiteengezet, en ook de individualiteiten die het initieerden.

Rond 2000 jaar voor Christus veroverde Abraham, de vader van de Joden en Arabieren, Palestina op de Filistijnen en na zijn overwinning betrad hij het gebied dat later de stad Jeruzalem zou dragen. Uit de grotten van de berg Moria (een van de twee bergen waarop Jeruzalem is gebouwd) kwam de priester Melchizedek naar hem toe, en deze bood hem op een dienblad een kelk met wijn en een stuk brood aan. Deze rituele daad was een voorbode voor wat Christus 2000 jaar later bij het Heilig Avondmaal deed, waarbij Hij de discipelen voorhield dat de wijn Zijn bloed was, en het brood Zijn lichaam (want door Zijn dood en opstanding werd Hij de heer van de aarde sindsdien). Als je nu nader deze drie voorwerpen aanschouwt, kun je begrijpen dat ze nauw verbonden zijn met de drie hogere geestelijke vaardigheden die de mens kan ontwikkelen als hij zichzelf verindividualiseert. Een kelk heeft de vorm die onze ziel kan aannemen als we ons voor de geest open stellen, op zo'n manier dat de engelen en natuurwezens beelden in deze kelk kunnen

maken. We noemen dit helderziendheid of ook imaginatie. De wijn als zijnde het bloed van Christus kun je herkennen als het vermogen tot inspiratie, sturen in het leven, wat betekent dat door de gevoelens heen, welke opgewekt worden aan het hart (waar het bloed verzameld wordt en wordt uitgezonden in het lichaam), we kunnen leren om de processen te leiden door telkens de gevoelens uit te balanceren. En het brood is de samenvatting van het fysieke lichaam, want hierin komen de hoogste vruchten van de aarde tot bloei. Het is het hoge geestelijke vermogen dat we kunnen ontwikkelen als we onze idealen realiseren en zo onszelf en onze omgeving veranderen. Dit vermogen wordt genoemd de intuïtie, die we ook van andere wezens kunnen hebben, bijvoorbeeld wanneer we plotseling inzien de ontwikkelingsmogelijkheid van een ander mens.

Dus door dit ritueel maakte Melchizedek een soort belofte aan Abraham.

In de 3^e eeuw kwam deze Melchizedek in een nieuwe inkarnatie terug als Mani, een ingewijde die een vorm van religie ontwikkelde, geheten het manicheïsme, dat gebaseerd was op de oude Perzische leer van de krachten van licht en duisternis, die toen ooit door Zarathoestra was geïnitieerd. Dit maakte het mogelijk voor de mensen van zijn tijd om de komst en daden van Christus te begrijpen, als zijnde de God van het licht die kwam om de andere van de duisternis te bestrijden. Mani was de teruggekeerde Melchizedek. Zijn religie verspreidde zich over Oost Europa, het Midden Oosten en tot aan Indië, en veel vroege kerkvaders namen zijn ideeën in zich op. Mani had zijn ideeën gebouwd op de boeken van Scythianos, de Germaanse ingewijde: deze was de gereïncarneerde Abraham. Bij zijn leven verzamelde Mani vier geestelijke leiders op een bijeenkomst, dat waren naast hemzelf Zarathustra of ook wel genoemd meester Jesus (want het was daarvoor Jezus van Nazareth geweest, die in zich de geest van Christus had gedragen vanaf zijn 30^e levensjaar), een persoon waarin Gauthama Boeddha was geïncorporeerd (want Gautama, die al tot Boeddha was opgestegen rond 500 v.Chr., incarneert niet meer), en deze Scythianos of Abraham. Samen besloten zij om de Graal naar West Europa te brengen, daar ze wisten dat de ontwikkeling daar verder zou gaan, nadat het Romeinse Rijk zou vallen, en zij maakten een plan hoe ze dat zouden kunnen bewerkstelligen. Want toen Christus op de aarde was gekomen, was het belangrijkste dat Hij het individuele ik voor ieder mens bracht (die ervoor meer in groepen, clanverband leefde), zodat ieder individu sindsdien een eigen ontwikkelingsweg kan gaan (herinner u dat Christus zich al aan Mozes had laten zien in het brandende braambosje, zeggende "Ik ben de IK BEN"). Vele gebeurtenissen in Europa kunnen worden gezien in dit licht.

Als eerste daad hierop, incarneerde deze Scythianos in het Germaanse volk om hierin het hogere ik voor hen te wekken. We kennen dit uit de legende van Sygfried, die de Walküre-godin Brunhilde opwekte. Voor haar diende hij een koninkrijk voor zichzelf te veroveren, maar hij raakte verwickeld in de familiehistorie van de Boergoenders, geheten de Nibelungen, en werd er vermoord. Een deel van deze legende verhaalt dat hij een draak versloeg en

diens goud en schatten nam. Niet algemeen bekend, maar wel belangrijk, is dat dit gevecht plaats vond in Midden Amerika, waar het bekend is als de overwinning van Quetzalcoatl op Taotl ofwel Tezcatlipoca, omdat de laatstgenoemde een verering van de zonnegod instelde waarvoor de harten van mensen dienden te worden geofferd.¹ Dus het Rijngoud, dat Siegfried/Quetzalcoatl bemachtigde, komt uit Amerika.

In Engeland was er een lange tijd een mysterieplaats die heette Avalon, een eiland in de nevelen. Er wordt verteld dat moeder Maria samen met Josef van Arimathea daarheen zijn gegaan en de kelk met zich hadden die bij het Heilige Avondmaal werd gebruikt, en die later het bloed van de stervende Christus aan het kruis had opgevangen. Ik geloof niet dat dit een waar verhaal is. Mijns inziens was dit meer de wijze waarop de Kelten in Ierland en Schotland (waartussen Avalon ligt) de enige mysterieplaatsen geheim hielden, waarin de dood en opstanding van Christus was waargenomen. Later kwam er meer en meer contact met de Westgothische stam die toen woonde in Aquitanië (zuidwest Frankrijk), die bekend werd met het weten omtrent de Graal, welke werd verbeeld in de kelk met de wijn en het brood, wanneer zij door deze Keltische inwijding gingen. In deze Germaanse stam was er een familielijn die heette 'Van Anshauē' (wat zoveel betekent als helderziend, van aanschouwen), waarin een jongen genaamd Parcival incarneerde. Parcival was een incarnatie van Mani. In die tijd (rond 840) was er een Keltische Engelsche koning, genaamd koning Arthur, die een kring van ridders om zich heen had verzameld. Deze waren de bloem van het Keltische Christendom die was voortgekomen uit de mysteriën van de Graal in Avalon. Parcival ging naar koning Arthur, en nam de taak op zich om de Heilige Graal te zoeken om de Graalskennis uit Avalon te behoeden en verstevigen (al ging dat aanvankelijk vrij onbewust; zijn leven is een weg om vanuit onwetendheid door de ontwikkeling van medelijden, te komen tot de verlossing van het karma rond de Graal). Deze kennis stond op het punt te verdwijnen door het veranderende bewustzijn en het binnenvallen van steeds meer Germaanse stammen in Engeland. Ne vele pogingen en fouten bereikt Parcival de Graalsburcht (het innerlijke derde oog, waarin het bewustzijn van imaginatie, de helderziendheid rust), en werd de Graalskoning door de zieke oudere Graalskoning die hij hier ontmoette, te helpen. In de kring rond koning Arthur, geheten de ridders van de ronde tafel (daar ze allen gelijke rechten hadden) bevond zich er een genaamd Gawain, die later de zwartmagiër Klingsor versloeg, welke veel edelen in Europa in hun bewustzijn gevangen hield. Door zijn overwinnig werden zij bevrijd uit hun ban van Klingsor, en konden weer de Graal zien. Deze Gawain was een incarnatie van Scythianos.

Later, ongeveer 700 na Chr., kwam deze Gawain terug als de achterkleinzoon van Parcival, bekend als Lohengrin, en zijn taak was het om de kennis omtrent de Graal te openbaren in Europa. Ook diende hij de Germaanse bevolking in West Europa voor te bereiden op innerlijke ontwikkeling, want tot dan toe hadden de meesten op het land geleefd, waren sterk verbonden

met de natuur en de kosmos, maar hadden geen innerlijk leven ontwikkeld. Dus reden hij en zijn metgezellen uit en grondde steden, waarin de inwoners een innerlijk leven konden ontwikkelen, maar om te voorkomen dat zij te egocentrisch zouden worden, liet hij deze steden onderling handel drijven, en zo werden de hanzesteden in Noord en West Europa gesticht (hansa betekent zwaan, een beeld voor het ik, de geestkiem van de mens). Hiernaast zouden hij en zijn hanzeridders kinderen krijgen maar niet hun adellijke achtergrond vertellen, zodat de adellijke naam en daarmee de adel zou uitsterven, want de erfelijkheid loopt via de moeder. Dit laatste is echter mislukt.²

Toen dit alles voorbereid was, kon het Graalschristendom zich meer tonen aan de buitenwereld. Dit begon in Frankrijk, waar zich aan het begin van de 12^e eeuw een groep jonge ridders verzamelde onder aanvoering van Hugo van Paens om de weg naar het Heilige Land vrij te maken voor pelgrims, en later ook naar Jeruzalem toog om te zien wat er over was van de oude wijsheid van de Tempel van Salomon (waarvan werd verhaald dat het de 12 wereldgeheimen in zich borg). Hugo was als jonge ridder deelgenoot geweest aan de 1^e kruistocht onder leiding van Godfried van Bouillon, dus hij kende Jeruzalem, want het werd toen veroverd). Zij gingen erheen met z'n zessen, vonden die geheimen (hoewel niet in de tempel, want die bestond niet meer), brachten ze naar Europa, en initieerden officieel in 1119 de orde van de Tempelridders. Bij terugkomst werden zij aanbevolen en gesteund door de abt van Clairvaux, genaamd Bernhard, een hooggeschat persoon in die tijd (een incarnatie van moeder Maria), dus werd hun orde geaccepteerd door de katholieke kerk.

Het voornaamste doel dat de Tempeliers zich gesteld hadden, was hun zwaard in dienst te stellen van Christus om het koninkrijk der hemelen op aarde te herstellen. Dat was voor hun tijd vrij ambitieus, en stelde hoge eisen aan hen, zoals het voeren van een celibatair leven, en het afstand doen van aardse bezittingen. Het was een mysteriestroom van de wil: door hier vanuit te doen, konden ze bij momenten Christus en het hemels koninkrijk waarnemen bij bepaalde stappen van inwijding. Daartoe was de verering van moeder Maria een onderdeel, want zij werd gezien als het contact met de Heilige Geest en was de wachtster voor de poort naar de hemel (zo had ze zich bij de Pinkstergebeurtenissen getoond). Het lukte de Tempeliers om vrede en orde te handhaven voor ongeveer 200 jaar in grote delen van vooral West en Zuid Europa en alle landen en wegen naar het Midden Oosten toe tot aan Jeruzalem.³ Ze hadden een uitgebreid bezit aan goederen en landerijen die ook alsmaar groeide, omdat er zich veel mensen bij hen aansloten, en niet alleen ridders; ook handwerkslieden, landbewerkers en vrouwen konden zich in de idealen vinden. Een Tempelierenridder diende zijn bezittingen aan de orde te geven, wat ook inhield alle bedienden en hun families (als die dat wilden). Hij en de zijnen kregen hiervoor een papier, een soort bankwissel, waarmee ze toegang kregen tot alle bezittingen van de orde waarheen ze ook gingen. Daar ontvingen ze dan voedsel en onderdak. De weg naar het heilige land werd veilig gehouden, en zij konden daar vrij en gratis heenreizen zonder

bezit, om roverij te voorkomen. Deze papieren deden iets nieuws ontstaan, namelijk een systeem van bankieren, waarbij de orde de bank was. Veel edelen en vorsten gaven hun geld en goed in beheer bij de orde, en meer en meer gingen zij ook lenen van hen om bijvoorbeeld oorlogsvoeringen te kunnen bekostigen. Zij hadden als waardepanden de voorheen bezittingen van de ridder, kregen schenkingen, en de landerijen onder hun beheer gingen ook winst geven door de eerbiedvolle bewerking van het land en de materialen (latere banken stelden aanvankelijk waardevolle goederen zoals goud tegenover hun bankpapieren, maar dat is tegenwoordig losgelaten⁴). Dus de orde werd rijker met de tijd, en verzamelde veel bezit en goud. Zij hadden een belangrijk doel hierbij om de muzelmannen te verslaan, dus er werd veel oorlog gevoerd. Dat kostte de orde veel, ook aan manschappen, want elke kruistocht doodde honderden van hun ridders. Naar de Arabieren waren zij hard, en werden door dezen dan ook zo zelf behandeld.

De 12 geheimen van de tempel in Jeruzalem werden verder uitgewerkt in verschillende richtingen en handwerken en hieruit groeide de bouwimpuls van de gotische kathedralen, die als doel hadden om het opstandingslichaam van Christus en de weg naar het hemels koninkrijk in steen concreet te maken. Vrij recent zijn er gouden munten uit de 12^e eeuw gevonden, in de havens van zowel La Rochelle (Frankrijk) en Buenos Aires (Brasilië) met de afbeelding van een Amerikaanse indiaan erop. Dit bewijst duidelijk dat de Tempeliers de Amerika's kenden. Een geheime afdeling binnen hun orde voer uit naar Amerika en groef er naar zilver, waardoor de bouw van de kathedralen makkelijker bekostigd kon worden.⁵

De verschillende monnik-ridderorden in Europa en Palestina.

De orde was georganiseerd in districten die werden beheerd door een commandeur, en de overkoepelende verantwoording lag bij een grootmeester, waarvan de eerste op rij Hugo van Paens was. Een ridder was je van afkomst, maar een meestergraad haalde je door bepaalde stappen van inwijding. In de orde werd ook alchemie bedreven, dat is de leer van het leven in en achter de materie (al chim betekent zwarte aarde; zo ziet het Nijldal er vanuit Ethiopië uit na de voorjaarswatervloeden, die de rivier uit zijn oevers deed treden, dus daar waar de grond vruchtbaar is en leven voort brengt). Hieruit, mede omdat de bouwimpuls en ook de oorlogsindustrie zo'n grote maatschappelijke impact hadden, groeiden er meerdere bewegingen, zoals de vrijmetselaars in Engeland (12^e eeuw, deze waren eerst een gilde van metselaars), die na de geheimen van de tempel hun eigen inwijdingspaden en -rituelen ontwikkelden.

Niet zo bekend is dat de troubadours, die een school in de Provence (Zuid Frankrijk) hadden, deel uitmaakten van de Tempelierimpuls. Deze mensen kregen een zeer uitgebreide opleiding en inwijding: ze konden zingen en een instrument bespelen, en konden ook acteren, veelal als de nar aan een hof, in welke rol ze de politieke beslissingen konden beïnvloeden. Vaak waren zij de geheime adviseur van een hertog of koning. Daarnaast konden zij met hun muziek de elementaire wereld beïnvloeden (een overblijfsel van de mysteriën van Avalon), en in zekere zin vervolgden zij de mysteriën van Marduk (in Christelijke esoterie geheten de aartsengel Michaël), waarin de ziel van de mensen sterk werd aangesproken en opgewekt, zodat zij de impuls van liefde in zich op konden nemen. Dit onderdeel is het meeste van hen bekend, want zij schreven veel liefdesliederen, de 'minnezangen'.

Een ander weinig bekend feit is dat in zijn daaropvolgende leven Hugo van Paens terugkwam als Richard I, koning van England. Deze koning zag dat de orde Jeruzalem en het heilige land had verloren, de hoofdzetel ervan (ze hadden zich teruggetrokken tot Akko). Dus zocht hij metgezellen en startte de 2^e kruistocht om dit terug te veroveren. Bij het passeren van het Iberisch schiereiland met zijn schepen, werd hij door de Portugezen en Tempeliers aldaar gevraagd hen te helpen in hun strijd tegen de Moren, en samen bevrijdden zij toen Lissabon, wat een stap was in de onafhankelijkheid van dat land. Omdat hij nauw verwant was met de Tempeliers en samen met hen streed (hij kon niet lid worden van de orde, want dan had hij zijn land op moeten geven, daarnaast had hij al eens de hoogste rang van grootmeester bereikt in zijn voorgaande leven), werd er een verbinding met zijn land, de Tempeliers en de Portugese staat gelegd die tot op heden is blijven bestaan. Richard veroverde hierna Malta en gaf het aan de orde. Het lukte hem niet om Jeruzalem te heroveren, ook al had hij grote delen van het heilige land weer in handen, en vanwege onheilsberichten uit zijn eigen land, moest hij een vredesverdrag tekenen met Saladin, de Arabische koning op dat moment, dat de Tempeliers het recht gaf om vrij de stad in en uit te gaan. Saladin heeft geprobeerd om vriendschap met hem te sluiten, was ervoor naast moslim ook al tot het Christendom bekeerd, maar Richard wantrouwde hem, en keerde terug naar Europa (waar hij door de Oostenrijkers om losgeld gevangen werd genomen en een lange tijd moest blijven). Saladin stierf kort na hun overeenkomst, hij kwijnde weg omdat het hen niet gelukt was om vrede te sluiten. Was dit wel gelukt, dan had het Christendom in vrede naast de Islam kunnen blijven in het Midden Oosten, maar dit mocht niet zo zijn, dus er volgden vele oorlogen hierop, waarbij de Europeanen het heilige land probeerden terug te veroveren, maar door de Arabieren werden teruggedreven. Het karmische verhaal hierachter is, dat Richard 2000 v. Chr. Abraham was geweest, en in die tijd Saladin zijn eerste zoon Ismaël, de oervader van de Arabische volkeren. Deze laatste was toen weggezonden door Abraham, toen zijn moeder Hagar, een onderdane van Abraham's huis, zijn vrouw Sarah had gehoond. De verzoening is echter niet tot stand gekomen.

Hoe dan ook, Jeruzalem ging verloren voor de Tempeliers sindsdien. Dit heeft echter niet hun voortbestaan en uitbreiding gestoord. Het oorlogvoeren kostte vele ridders het leven, en met de tijd werden de toelatingseisen tot de orde steeds lager. Saladin had Jeruzalem ingenomen omdat hij enige keren geprovoceerd was door een Tempelier die zich stevig had misdragen. Ook trok de orde door hun rijke bezittingen de hebzucht van anderen aan. Er werden leden die zich misdroegen, uitgezet, en dezen konden dan de meest vreselijke verhalen vertellen over hoe het in de orde eraan toe ging. Fataal werd dit voor hen toen de Franse koning Filips de Schone zich met hen verbond. Hij had geld bij hen geleend, had nog meer nodig, mede omdat hij de macht van de kerk aan zich wilde binden. Daartoe had hij een paus laten installeren, Clemens V, die hij zijn wil op wilde leggen. De Tempeliers hoefden geen kerkelijke verantwoordelijkheid af te leggen, alleen aan de paus, en dat was hem een storende machtsfactor. Hijzelf had geprobeerd om lid te worden van de orde, wat hem echter niet geheel lukte aangezien hij niet van zijn bezittingen afstand kon en wilde nemen. Uiteindelijk is hij waarschijnlijk vooral voor de rijke bezittingen van de orde gevallen, hoorde lasterverhalen van een uitgetreden lid, en liet hen door de paus aanklagen wegens hoogverraad van Christus, satanisme en sodomie (met nog een hele lijst van aantijgingen). Een van de inwijdingsdaden van de Tempeliers was namelijk te spugen op een beeldje van Christus aan het kruis. De bedoeling hiervan was, dat de wijdeling door kreeg dat het kruis al leeg was en Christus opgestaan. Maar van buitenaf leek dit afschuwelijk, dus vandaar deze aanklacht. De meeste leden in Frankrijk werden in 1307 opgepakt en gemarteld, en uiteindelijk gedwongen toe te geven dat ze Christus hadden verraden, en dus in 1312, ongeveer 200 jaar na aanvang, werd de orde door de paus ontbonden, en hun goederen verbeurd verklaard aan de Johannietier orde (en niet aan de Franse staat, een tegenvaller voor Filips).⁶ Ook werden veel broeders opgenomen in de Johannietier Orde. Alleen in Portugal kon de orde doorgaan, omdat er geen proces tegen hen werd gestart. Wel kreeg het een nieuwe naam, het Convento de Christo, de Orde van Christus, wat teruggrijpt op een eerste naam van de Tempeliers. Veel later beval de Portugese koning Hendrik de Zeevaarder om uit te varen en opnieuw te zoeken naar Amerika, omdat hij als Tempelier wist dat het bestond. Ook Columbus greep terug op oude Tempelier-dokumenten om naar het Westen te varen en dit continent opnieuw te zoeken. De karmische achtergrond van Filips de Schone van Frankrijk is dat hij door Hugo van Paens eerder was verslagen, in het verhaal van Quetzlquoatl en Tezlatipoca (Siegfried en de draak) en in Gawain tegen Klingsor in de Parcivallegende. Een latere inkarnatie van hem is in Ignatius de Loyolla, de initiator van de orde der Jesuïten.

Na de val van de Tempelierenorde dreigde het esoterische Christendom in Europa zijn continuïteit te verliezen, en kort hierna trachtte Christian Rosenkruuz (een incarnatie van de apostel Johannes) een nieuwe orde in dezelfde lijn op te zetten. Maar hij ontmoette veel angst aan de Europese hoven. Dus

besloot hij een meer geheime organisatie op te zetten, de Broederschap van het Rozenkruis, die op een meer verborgen wijze werkte in Europa met eendere methoden als de Tempeliers hadden. Christiaan heeft later door de dominee Valentin Andrea gewerkt in diens jeugdwerk 'De Alchymische Bruiloft van Christian Rosenkreuz', een werk dat door de dominee zelf later verketterd is, daar hij er niet meer met zijn bewustzijn bij kon. De Broederschap openbaarde zichzelf eerst in een boek in de 18^e eeuw, geheten 'De Geheime Leren van de Rozenkruisers Broederschap', toen Delavoisier en anderen hun vondsten in de chemie openbaar maakten, welke in zichzelf niets meer van doen hadden met de levende essentie van de natuur. In de 19^e eeuw is het bewustzijn van de westerse mens veranderd en met de komst van de Theosofische en Antroposofische bewegingen kreeg het Graalschristendom een meer exoterische kant die meer paste bij de geest van die tijd. Rudolf Steiner, de initiator van de Antroposofie, verzamelde enige belangrijke mensen om zich heen, waaronder de voorhene Parcival/Mani en Skythianos/Hugo van Paens/Gawain, en mede hierdoor was hij in staat om de nieuwe mysteriën aan te vangen in 1923. Dit houdt in dat er meerdere geestelijke richtingen binnen het esoterische Christendom sindsdien kunnen worden ontwikkeld.⁷

In Tomar, Portugal is de kennis van de Tempeliers bewaard en gehoeud door de eeuwen heen, hoewel deze de laatste eeuw verwaarloosd is. Men kan het nog terugvinden in de bijzondere en soms nog organische bouwstijl van met name het oude gedeelte van de burcht. Het volk zelf ademt nog die nuchtere en soms strijdvaardige ik-kracht der Tempeliers, ondanks dat ze door hun mediterrane ligging veel extravarter zouden kunnen zijn. Typisch in Tomar is het oogstfeest, waarbij de vrouwen hoge stapels samengebonden brood op de hoofden dragen, een beeld van het lichaam van Christus dat in Graalskelk rust. Dit is de uitdrukking van de mysteriën van de Heilige Geest, nu in een meer exoterische vorm. Op de Canarische Eilanden is nog een oud ritueel achtergebleven dat hiermee van doen heeft, en dat door de inquisitie toendertijd in het land Portugal verboden is geworden. Daar gaat namelijk de gewoonte rond dat in een huis in een dorp er een koningskind wordt uitgekozen, dat op een troon zit gedurende enige weken, en waarbij de vader iedereen die komt om het kind te eren, op gelijke voet van voedsel dient te voorzien. In dat dorp gaat de gevangenis open, en wordt er in gelijkwaardigheid gedeeld. Na enige weken wordt de kroon doorgegeven aan een kind in een ander dorp, en zo trekt dit ritueel rond over de eilanden. Er zijn pogingen om dit ritueel weer in het land zelf in te voeren. Ook heeft de geestelijke wereld getracht om een beweging van de Heilige Geest op gang te brengen doordat een van de Maria's is verschenen aan de herderin Fatima en haar broers, toendertijd herders. De boodschap was dat ze niet naar de kerk dienden te luisteren, maar naar hun innerlijke stem, om te horen wat er werd gewild. De kerkvertegenwoordigers zijn hier snel op toegekomen, hebben Fatima gebrainwashed (zij slijt nu haar dagen in Ierland als non in een kloos-

ter) en de boodschap verdraaid. Er is nu een gote bedevaartsplaats en kerk (voor de universele Maria, een zeer leeg begrip) ontstaan in de gelijknamige plaats, en die trekt elk jaar vele pelgrims aan. Maar de plek is geestelijk leeg, en dat wat de impuls oorspronkelijk was, leeft er niet meer.

De vraag blijft hier: wat zullen de Portugezen verder ontwikkelen met hun oorspronkelijke Tempeliers-impuls in samenhang met hun missie van de Heilige Geest?

Noten:

1. Quetzalcoatl/Siegrired heeft toen een steen meegenomen van de Noord-amerikaanse Hopi indianen, en deze steen is in de Donau teruggevonden en ligt nu in een museum in Wenen. Hij is teruggevonden niet ver van de burcht van Attila de Hun, waar de Nibelungen door Attila de Donau zijn ingedreven nadat een van hen, Hagen, de twee kinderen had gedood die Attila samen had met Kriemhilde, een van de Nibelungen en Siegfried's weduwe.
2. Dit is verteld in de sage van Lohengrin en Elsa van Brabant. Zij vroeg na enige jaren en kinderen van hem te hebben, toch naar zijn naam, waarop hij deze vertelde en daarop moest vertrekken.
3. Er waren naast hen eendere ridderorden, waarvan de Johannieten of Horpitaalridders de belangrijkste waren. In de Duitssprekende landen was er een eendere ridderorde opgezet, de Duitse Orde, voornamelijk vanwege de taalbarrière (de meeste communicatie gebeurde in het Frans).
4. Zie hiertoe het artikel van 'Het mondiale misbruik van geld' van P. Steensma in Sampo 9.
5. In de 10e eeuw had de paus verboden om naar Amerika te gaan, aangezien hij wist dat de dubbelganger, de ahrimanische/satanische krachten aldaar, sterk waren toegenomen. Voor die tijd was het bestaan ervan wel bekend.
6. Reeds in 1314 heeft de paus kort voor zijn dood de ontbinding terug willen draaien en de ordeleden om vergiffenis gevraagd. Dit blijkt uit zijn aantekeningen en bericht, gezonden aan een andere bisschop, de latere paus Benedictus XII. Dit dokument is pas onlangs uit het geheime archief van het Vaticaan naar boven gekomen, op grond waarvan er in 2007 officieel erkenning binnen de katolieke kerk is gekomen dat zij niet ketters waren. Nazaten van de Spaanse Tempeliers hebben in 2008 een proces aan het Vaticaan aangespannen om erkenning van de orde.
7. In 1879 was het Kali Yuga ofwel donkere tijdperk over, en de mens kon opnieuw trachten te leren om stap voor stap de geestelijke gebieden te betreden. Voor meer achtergronden achter het esoterische Christendom en het karma binnen de Antroposofie, zie mijn boeken 'Esoterisch Christendom tot Heden' en 'Wetenschap Anders', Rune-boeken 1997 en 2000.